

Sevdaya Dair İmkansızım

— Saniye · 04 Nisan 2016

Yıllara kar düştüğü vakit varYapraklarını dökmüş sonbahar, takvim misali...
Yalnız yüreğim ağaç gövdesi kadar,üşüyorum.
Kaldıramıyorum ayazları yorgunum...
Bir an merdivenlerden duyar oluyorum ayak seslerini!
Toparlamaya kalkıyorum dağınıklığımı.
Kuş misali çarpınıyor ruhum, çarpıyor bedenime
Yokluğuna kanıyorum!...
Şubat murada bat derler ya;
Sen,yağmurla gelmistin gecenin en koyusunda,
Ardı sıra yıldızlar serilmişti kar misali bembeyaz,
Buz dağı yüreğinin rotasını göremedim.
Aşk ne dümene nede sisle gidiyor
Kahretsin !!
Kör olası başa bela.
Az önce verildi sela!
Elimle yatırırken seni toprağa;
Bir kürek toprak benden vefa !...
Ellerimi açtığımda duaya,
Avuç içlerime sıcaklığı düşer sevginin
Gül kokar,kan kokar ...
İğneden gecirirsin ya ipliği ve dikersin
Kesilen yarayı.Tuz basar kanamalı sevdalara,
Artık can çekilir ya ayaktan
Üşürsün uyuşur dudakların
Seni seviyorum diyemeyecek kadar
Kitlenir dudakların
Sadece gözlerin konuşur güle güle !...
Kar taneleri güneşi gördüğü vakit erişmiş.
Ağaçlar çiçek verir.Hayatın gönül salıncağında,
Terlercesine koşarmış umutlar!
Ben de ,dört mevsimin kokularını saldım maziye...
İlkbahara ninnileri söyleyerek,
Yaz gecelerine umut,sonbahara gazel,
Kış gecelerinde uyuttum sancılı!...
...Kar önce üşütür sonra yakar,uyursun sonsuza dek başka sevdalara...İmkansızım

Saniye Gnal